

1 Söndagen efter Trettondedagen

1 Årg. Ev. Matt. 3:13-17

I.N.J

”*Jesu dop*” är överskriften över denna söndag och då är ju frågan: Vad angår det oss? De flesta bibelläsare och kyrkobesökare tror jag inte lägger någon större vikt vid det som hände när Jesus döptes av Johannes i floden Jordan. Det är historia rätt och slätt, utan betydelse för oss som lever nu, något man fort kan gå förbi och inte lägga så mycket tid på att utreda eller förstå!

Men vare sig Jesu dop – och överhuvudtaget inte något annat heller som berättas i evangelierna om Jesus, om det han sade och gjorde – är sådant att det kan sägas vara *betydelselöst*, att det bara är att gå förbi utan närmare eftertanke. En alert bibelläsare och en vaken åhörare, frågar alltid: ”Vad betyder detta för mig?”

Och när det då kommer till Jesu dop, betyder det faktiskt så mycket att kyrkan har reserverat en *hel* söndag för det ämnet och att det är så rikt, att det behövs tre årsgångar med bibelläsningar - plus en psaltarpsalm - för att belysa det som hände där vid Jordan - ur alla vinklar och vrår. Så du som tänkte, att det här är det snart talat nog om, du får bereda dig på en hel predikan idag. Det var nämligen för *vår skull* Jesus lät sig döpas.

Ja, du hörde rätt: *för vår skull*! Inte för sin egen, alltså. Alla de andra som flockades kring Johannes Döparen vid Jordan var där för sin egen skull. Men inte Jesus. Som du kanske vet var ju Johannes en väldig botpredikant. ”*Omvänd er. Himm riket är nära.*” (Matt 3:2), dundrade han så att det hördes i bägge öronen på dem som lyssnade på honom! Och människor kom i massor, bekände sina synder och lät sig döpas som en yttre bekräftelse på att man hade vänt om till Gud – lämnat synden bakom sig och ville leva ett rätt och rättfärdigt liv. Men Jesus – han behövde ju inte vända om till Gud och bekräfta det genom ett botgörardop. I allt var han oss lik, men som det står i Hebréerbrevet, var han ”*utan synd*” (Hebr. 4:15).

Johannes inser ju det. Som den profet han är, *vet* han vem den dopkandidat är som just begärt att bli döpt. I versarna omedelbart före vårt evangelium säger han om Jesus: ”*Han som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte värdig att ta av honom hans sandaler*” (Matt 3:11). Inte konstigt då att Johannes vill hindra dopförrättningen: ”*Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig.*”

Ja, Jesus kommer till Johannes för att döpas – inte för sin egen skull – utan för vår. Han säger det själv – om än på ett för oss lite dunkelt sätt: ”*Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten.*” De orden syftar på hans förestå-

ende lidande och hans död på korset. Det är det centrala i Jesu gärning! Det var därför han kom –för att axla hela mänsklighetens samlade syndabörda – precis som det står hos profeten Jesaja: *"Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor, dem lade han på sig"* (Jes. 53:4).

Genom att döpas i Jordan ställer sig Jesus alltså tveklöst på *vår sida*, går in i vårt ställe, blir vår bundsförvant, en Jesu för oss! Vi kunde inte – om vi så döptes med Johannes dop tusen gånger om – *"uppfylla allt som hör till rättfärdigheten"* – d.v.s. försona oss med Gud, komma i ett rätt förhållande till honom, bli hans barn och öppna himmelen. Bara Jesus kunde det! Och det är därför han står där bland botgörarna vid Jordan och säger sitt underbara: *"Låt det ske!"*.

En Jesus som står på *vår sida* – det är alltså vad det handlar om idag – enkelt uttryckt. Och för att uttrycka det ännu enklare, låt mig fråga: Hur många av er såg på Kalle Anka på julafton? I scenen ur Djungelboken, där björnen Baloo lovar att ta hand om den lille Mowgli – säger han till den skeptiske Bagheera som undrar hur det skall gå till: "Han är med mig alltså!". Det är precis detsamma Jesus säger till oss – ordlöst – men likväl kraftfullt - i handling - genom att låta sig döpas av Johannes! Jesus är med dig. Vi är därför inte ensamma. Synd, död och förgängelse måste släppa taget om oss. Till ondskans alla makter som hotar oss säger Jesus: "Han är med mig!". Det är ju helt i linje med orden i Jesajas julprofetia: *"Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel - det betyder: Gud med oss"* (Matt 1:23).

Att det verkligen är så, att vi har en Jesus som är med oss och för oss, det bekräftar även Gud genom sin högtidliga proklamation: *"Detta är min älskade son, han är min utvalde."* Dopet i Jordan avslöjar och uppenbarar *vem* Jesus är och *vem* han vill vara *för* oss. Det är en proklamation både av att han är sann människa, och sann Gud. Inte femtio procent av vardera, utan hundra procent människa och hundra procent Gud. Och just därför är hans dop inte en tom solidaritetshandling, utan en gudomlig handling, där han *"helgar sig till ett offer"* (Joh. 17:19) för oss, för att sedan, *"bli insatt som Guds Son i makt och välde vid sin uppståndelse från de döda"* (Rom 1:4).

Jesus börjar alltså sin frälsar- och försonargärning på allra lägsta möjliga nivå. Det ställe vid Jordanfloden som utpekats som platsen för Jesu dop, ligger faktiskt *under* havets yta. Hela 400 meter. Och det ger oss ett viktigt perspektiv på det som hände när Jesus kom till oss här på jorden. Han steg bokstavligen ned, så lågt ned han kunde, till den lägsta punkten, för din och min skull. Jag tänker på orden i Olof Hartmans psalm:

För att du nedsteg,

*hit till de plågade
hit till de dömda
vet vi att ingen
ensamhet finns mer
vet vi var Gud är*

Vi tror på en Gud som stiger ner - till oss. Ja, för vår skull stiger han så djupt ned man överhuvudtaget kan komma. Det är ju det vi bekänner i vår trosbekännelse när vi säger: ”*Nederstigen till dödsriket*”. Ja, sådan är Gud – nedåtgående i sin kärlek, förkroppsligad här, i Jesu gestalt, i hans person, hos oss och med oss!

Så stort är alltså Jesu dop. Ingen betydelselös detalj alltså. Nej, det är så han skyn-
dar till vår sida och tar sig an vår sak. Han gör det för vår skull! Och det uppdrag
han axlar som vår Frälsare och världens försonare, kommer han att föra till seger.
Det är därför Guds Ande sänker sig över honom i en duvas skepnad. Och det är
därför himlen öppnar sig. Den är inte tillsluten och stängd längre, utan öppen. Vi
sjöng ju om det i julottan. Jesus kom för att...

*...strida, lida
dödens smärta
att vårt hjärta
frid må vinna
och en öppnad himmel finna*

Att Jesu dop är så viktig, det visste du kanske inte förut. Men nu vet du det! Och
vad mer är: Du kan tacka Gud för det!

*Så är du nu vår broder kär
oss till stor fröjd och ära,
och vill oss alltid vara när –
vad kan vi mer begära?
Var får vi bättre tröst ifrån?
Vår broder är Guds ende son.
Vem kan oss nu fördärva?*

Amen.

Psalmer: 34 v 1-3, 350, 393, 132 v 2-3